

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 14 czerwca 2013 r. (17.06)
(OR. en)**

11034/13

**AGRI 384
AGRIORG 85
ACP 89
FIN 345**

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Data otrzymania: 31 maja 2013 r.

Do: Uwe CORSEPIUS, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2013) 323 final

Dotyczy: SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO I RADY
Zmiany w zakresie przywozu cukru do Unii Europejskiej z krajów
najsłabiej rozwiniętych i państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku
Sprawozdanie Komisji, o którym mowa w art. 5 ust. 3 rozporządzenia
Komisji (WE) nr 828/2009

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument Komisji COM(2013) 323 final.

Zał.: COM(2013) 323 final

Bruksela, dnia 31.5.2013
COM(2013) 323 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**Zmiany w zakresie przywozu cukru do Unii Europejskiej z krajów najsłabiej
rozwiniętych i państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku**

**Sprawozdanie Komisji, o którym mowa w art. 5 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr
828/2009**

SPIS TREŚCI

1.	Ramy prawne	3
2.	Wprowadzenie.....	3
3.	Nowe okoliczności przywozu cukru	4
4.	Zmiany w zakresie przywozu cukru	4
4.1.	Wielkości przywozu cukru.....	5
4.2.	Źródło przywozu cukru.....	5
4.3.	Przywóz cukru surowego a przywóz cukru białego.....	5
5.	Zmiany w zakresie podaży i cen cukru	5
6.	Konieczne środki rynkowe.....	7
7.	Wnioski	7

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

Zmiany w zakresie przywozu cukru do Unii Europejskiej z krajów najsłabiej rozwiniętych i państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku

Sprawozdanie Komisji, o którym mowa w art. 5 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 828/2009

1. RAMY PRAWNE

W art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1528/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym (rozporządzenia dotyczącego dostępu do rynku) przewiduje się, że w okresie od 1 października 2009 r. do 30 września 2015 r. przywóz cukru z państw AKP nienależących do krajów najsłabiej rozwiniętych (LDC) może zostać zawieszony, jeżeli jednocześnie przywóz cukru ze wszystkich państw AKP przekracza 3,5 mln ton i przywóz z państw AKP nienależących do LDC przekracza 1,6 mln ton w roku gospodarczym. Ilość ta została podzielona na regiony produkcji, co gwarantuje minimalny dostęp dla wszystkich regionów objętych umowami o partnerstwie gospodarczym (EPA). Rozwiązanie to jest zwane przejściowym mechanizmem ochronnym.

W art. 5 i załączniku IV do rozporządzenia Komisji (WE) nr 828/2009 z dnia 10 września 2009 r. ustanawiającego na lata gospodarcze 2009/2010–2014/2015 szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych objętych pozycją taryfową 1701 zgodnie z umowami preferencyjnymi zawarto dalsze szczegółowe informacje dotyczące przejściowego mechanizmu ochronnego. W art. 5 ust. 3 stwierdza się, że „Komisja przedstawia sprawozdanie dotyczące funkcjonowania przejściowego mechanizmu ochronnego w odniesieniu do cukru (...)”. W niniejszym sprawozdaniu uwzględniono przepływy handlu cukrem z państw AKP i krajów LDC, o których mowa w załączniku I do tego rozporządzenia.

2. WPROWADZENIE

W 2006 r. Unia Europejska zreformowała swój system cukrowy w celu zwiększenia konkurencyjności i zorientowania na rynek unijnego przemysłu cukrowniczego. Kluczowymi elementami tej reformy były stopniowe obniżanie o 36 % cen wsparcia dla producentów z UE i objętych umowami preferencyjnymi eksporterów z państw AKP / krajów LDC oraz zmniejszenie unijnej produkcji cukru kwotowego. W ramach reformy sektora cukru w 2006 r. uwzględniono preferencyjny dostęp dla producentów cukru z państw AKP i krajów LDC.

W trakcie reformy oszacowano, że po stronie przywozu istotną rolę mogą odegrać przepływy handlowe typu „swap”¹ od partnerów objętych umowami preferencyjnymi (AKP / LDC),

¹ W tych szacunkach podkreślono, że „istotną rolę mogą odegrać przepływy handlowe typu „swap”, a w odniesieniu do ich poziomu pozostawała znaczna niepewność” ze względu na trudności w zorganizowaniu tego systemu (tj. całkowita wielkość produkcji cukru w ramach umów o partnerstwie gospodarczym musiała być wywożona do UE, a państwa objęte umowami o partnerstwie gospodarczym

przy hipotetycznym założeniu, że cena cukru białego na rynku światowym wynosi 200 USD za tonę, a kurs wymiany – 1,3 USD / EUR. Przy tych założeniach różnica między unijną ceną cukru a ceną na rynku światowym lub ceną w państwach AKP i krajach LDC może zachęcać niektóre z tych państw / krajów do wywożenia do UE jak największej ilości ich produkcji krajowej poprzez zastosowanie transakcji typu „swap”.

„Swapy” zależą od różnicy między cenami światowymi a cenami w UE, kosztów transportu i zdolności importerów do organizowania tego trudnego systemu. W czasie reformy uznano, że potencjalna wielkość maksymalna, która może być przedmiotem wymiany w ramach „swapów”, wynosi 3,5 mln ton, co odpowiadało zdolności produkcyjnej państw AKP / krajów LDC.

3. NOWE OKOLICZNOŚCI PRZYWOZU CUKRU

Rok gospodarczy 2009/2010 był pierwszym rokiem wdrożenia pełnych nowych ram prawnych w zakresie przywozu. Począwszy od dnia 1 października 2009 r. preferencyjny przywóz z państw AKP zmienił się z ilości przydzielanych poszczególnym państwom AKP w ramach „Protokołu w sprawie cukru” na przywóz bezcłowy i bezkontyngentowy na podstawie umów o partnerstwie gospodarczym (EPA) oraz umów typu „wszystko oprócz broni” (EBA), co znacznie zwiększyło dostęp do rynku dla państw AKP / krajów LDC – wywóz cukru z krajów LDC do UE został w pełni zliberalizowany, a przywóz cukru z państw partnerskich AKP nienależących do LDC podlegał jedynie ilościowemu środkowi ochronnemu.

W roku gospodarczym 2009/2010 wywóz z państw AKP / krajów LDC do UE nieco się zmniejszył, ale począwszy od roku gospodarczego 2010/2011 odnotowano stopniowy, ale trwały wzrost tego wywozu. Ceny na rynku światowym były szczególnie wysokie przez ostatnie 3 lata i dlatego rynek UE był mniej atrakcyjny; państwa AKP / kraje LDC wykorzystywały również rynki lokalne, regionalne i światowe, na których były wysokie ceny. W 2011 r. państwa AKP / kraje LDC wyeksportowały na cały świat 3,2 mln ton cukru, z czego 1,9 mln ton do UE. Poza tym wzrost produkcji i wywozu z państw AKP / krajów LDC był niższy, niż oczekiwano, z powodu pewnych opóźnień w bieżących inwestycjach.

Ponadto od 2008 r. niektóre państwa AKP podjęły strategiczną decyzję, aby zwiększyć wielkość wywozu cukru białego. Zmiana ta w połączeniu ze zwiększającym się spożyciem w państwach AKP / krajach LDC doprowadziła do zmniejszenia ilości cukru surowego dostępnego na wywóz do UE.

W 2011 r. **spożycie** cukru w państwach AKP / krajach LDC wyniosło 7,3 mln ton, w porównaniu z 5,1 mln ton w 2004 r., co stanowi wzrost o 41 % w tym okresie.

Szczegółowe dane znajdują się w tabeli V w załączniku.

4. ZMIANY W ZAKRESIE PRZYWOZU CUKRU

W wyniku reformy sektora cukru w 2006 r. Unia Europejska z eksportera netto stała się importerem netto.

musiały zakupić cukier na potrzeby własnej konsumpcji na rynku światowym). Dokument roboczy służb Komisji – reformowanie polityki cukrowej Unii Europejskiej, SEC 2005, 0808 final, s. 9.

4.1. Wielkości przywozu cukru

W latach gospodarczych **2001/2002 – 2005/2006** średnia całkowita wielkość przywozu cukru do UE wynosiła 2,1 mln ton, z czego 1,6 mln ton pochodziło z państw AKP / krajów LDC.

Od roku gospodarczego 2006/07 całkowita wielkość dostaw cukru z państw trzecich zaczęła się znacznie zwiększać, a już w roku gospodarczym **2010/2011** wielkość przywozu cukru osiągnęła niespotykany, najwyższy w historii poziom 3,7 mln ton (+ 77 % w porównaniu z okresem od 2001/02 do 2005/06). Jednocześnie preferencyjny przywóz cukru z państw AKP / krajów LDC osiągnął poziom 1,8 mln ton (+ 16 % w odniesieniu do okresu od 2001/02 do 2005/06).

W roku gospodarczym **2011/2012** całkowity przywóz cukru do UE był nieco niższy niż w poprzednim roku gospodarczym i wyniósł 3,6 mln ton (- 3 %). Natomiast preferencyjny przywóz cukru z państw AKP / krajów LDC w dalszym ciągu rósł do poziomu 1,84 mln ton (+1,9 % w porównaniu z poprzednim rokiem gospodarczym), osiągając nowy rekord. Zatem preferencyjny przywóz cukru stale wzrastał od reformy z 2006 r., choć nie w stopniu przewidywanym w najbardziej optymistycznym scenariuszu, uwzględniającym transakcje typu „swap”.

Szczegółowe informacje dotyczące przywozu znajdują się w załączniku I.

4.2. Źródło przywozu cukru

Ten trend zwykły dotyczył w szczególności następujących państw AKP / krajów LDC będących źródłem przywozu: Mozambiku, Suazi, Malawi, Zambii, Zimbabwe, Laosu i Kambodży.

Według obecnie dostępnych danych najbardziej obiecującym krajem LDC pod kątem dalszego wzrostu produkcji cukru i jego wywozu do UE jest Mozambik.

Szczegółowe informacje dotyczące przywozu znajdują się w załącznikach II, III i IV.

4.3. Przywóz cukru surowego a przywóz cukru białego

W poprzednim protokole w sprawie cukru dopuszczono jedynie cukier w ramach przydziałów dla poszczególnych państw, głównie cukier surowy do rafinacji. Dlatego też jednym z głównych nowych elementów od czasu reformy systemu cukrowego była możliwość przywozu cukru białego. W istocie niektóre państwa AKP, w szczególności Mauritius, zwiększyły wywóz cukru białego w porównaniu z cukrem surowym w celu uzyskania większej wartości dodanej.

W roku gospodarczym 2011/2012 przywóz cukru surowego do UE gwałtownie się zwiększył do nowego rekordowego poziomu wynoszącego 2,7 mln ton, co stanowiło 76 % całkowitej wielkości przywozu.

Szczegółowe informacje dotyczące przywozu znajdują się w załączniku I.

5. ZMIANY W ZAKRESIE PODAŻY I CEN CUKRU

Zmiany w podaży

W latach gospodarczych 2006/2007 i 2007/2008 na unijnym rynku cukru panowała nadwyżka podaży, a UE była zobowiązana do wycofania z rynku cukru kwotowego. Ta sytuacja

nadwyżki rynkowej trwała do początku roku gospodarczego 2008/2009. Począwszy od roku gospodarczego 2009/2010 unijny rynek cukru przeszedł od nadwyżki podaży do bardziej zrównoważonej sytuacji. Choć otwarty dostęp dla państw AKP / krajów LDC stworzył podmiotom gospodarczym z UE nowe możliwości pozyskiwania cukru, wywołał on również presję na spadek cen cukru w UE. Mimo to wskutek tych zmian oraz wzrastającej ceny na rynku światowym niektórzy unijni importerzy napotkali trudności w zakontraktowaniu dostaw służących zaspokojeniu ich zapotrzebowania. W roku kalendarzowym 2011 stało się oczywiste, że na unijnym rynku cukru nie ma nadwyżki podaży, a wręcz panuje jej niedobór. Począwszy od roku gospodarczego 2011/2012 ceny cukru były zatem negocjowane w tych nowych okolicznościach gospodarczych, a producenci cukru zdołali wynegocjować znacznie wyższe ceny cukru na rynek UE.

Ewolucja cen

W okresie przejściowym **od lipca 2006 r. do września 2009 r.** wewnętrzna cena cukru białego w UE spadła o 12 %, z 630 EUR za tonę do 555 EUR za tonę.

W okresie **od października 2009 r. do lutego 2010 r.** przywóz napływał w przewidywanym tempie, zgodnie z systemem monitorowania na podstawie EPA / EBA. W rezultacie wewnętrzna cena w UE spadła z 555 EUR za tonę we wrześniu 2009 r. do 493 EUR za tonę w listopadzie 2009 r. (- 11%), pomimo tymczasowego wzrostu ceny na rynku światowym, która w lutym 2010 r. osiągnęła najwyższą od 30 lat wartość 522 EUR za tonę.

W następnych miesiącach ceny na rynku światowym zaczęły spadać, a w okresie **od lutego do maja 2010 r.** nastąpił ostry spadek z 522 EUR za tonę do 376 EUR za tonę (-28 %). W tym okresie cena na rynku wewnętrznym UE ustabilizowała się w okolicy 475 EUR za tonę.

Natomiast ceny na rynku światowym wykazywały gwałtowny wzrost w całym drugim semestrze 2010 r., osiągając poziomy powyżej ceny UE w okresie **wrzesień 2010 r. – styczeń 2011 r.:** w grudniu 2010 r. cena cukru białego na rynku światowym była znacznie wyższa niż w UE - **628** EUR za tonę w porównaniu z **486** EUR za tonę.

W pierwszym semestrze 2011 r. rynek unijny i rynek światowy podążały w przeciwnych kierunkach; do **maja 2011 r.** ceny na rynku światowym spadły z **628** EUR za tonę do **400** EUR za tonę, co było spowodowane dużą podażą na rynku światowym. Jednocześnie w tym samym okresie cena w UE zwiększyła się z **486** EUR za tonę do **536** EUR za tonę.

Perspektywy zmieniły się na początku roku gospodarczego **2011/2012.** Jasne było, że koncesje przywozowe udzielone państwom AKP i krajom LDC na podstawie umów EPA/EBA nie generowały nadmiernych przepływów przywozowych. Wcześniejsze przewidywania, że unijny rynek cukru może zostać zalany cukrem z państw AKP / krajów LDC, okazały się nierealistyczne, a perspektywy były takie, że przywóz z państw AKP i krajów LDC nie będzie w stanie pokryć luki między unijną produkcją (kwotową) a zapotrzebowaniem. W konsekwencji ceny cukru w UE zaczęły wzrastać znacznie powyżej ceny na rynku światowym, nawet powyżej poziomu sprzed wdrożenia reformy z 2006 r. i wbrew ciągłemu spadkowi cen na rynku światowym trwającemu od początku 2011 r. Dlatego też w 2012 roku cena w UE nieprzerwanie wzrastała, osiągając w **styczniu 2013 r.** rekordowy poziom wynoszący **738** EUR za tonę.

Szczegółowe dane znajdują się na wykresie w załączniku VIII.

6. KONIECZNE ŚRODKI RYNKOWE

W ostatnich latach gospodarczych Komisja paradoksalnie, zamiast stosować przejściowy mechanizm ochronny, musiała znaleźć sposoby dopuszczenia dodatkowej ilości cukru na rynek UE w celu zapełnienia luki podażowej na unijnym rynku cukru przeznaczonego do celów spożywczych (tj. na unijnym rynku kwotowym). UE może wybierać między dwoma źródłami podaży:

- dopuszczeniem cukru pozakwotowego na rynek wewnętrzny,
- dopuszczeniem dodatkowego przywozu.

W roku gospodarczym **2010/2011** na rynek UE dostarczono całkowitą dodatkową ilość **1,35 mln ton** cukru, z czego:

- **500 000 ton** w ramach dopuszczenia cukru pozakwotowego przy zerowej stawce (oraz 26 000 ton izoglukozy),
- **500 000 ton** w ramach dodatkowego przywozu w ramach kontyngentu taryfowego o zerowej stawce celnej,
- **350 000 ton** w ramach dopuszczenia w przetargach przy obniżonej stawce celnej.

W roku gospodarczym **2011/2012** na rynek UE dostarczono dodatkową ilość **1 mln ton** cukru, z czego:

- **400 000 ton** w ramach dopuszczenia cukru pozakwotowego (oraz 21 000 ton izoglukozy) przy stawce 85 EUR za tonę,
- **250 000 ton** w ramach dopuszczenia cukru pozakwotowego (oraz 13 000 ton izoglukozy) przy stawce 211 EUR za tonę,
- **399 000 ton** cukru w ramach przywozu przy obniżonej stawce celnej (w tym 15 000 ton cukru białego).

7. WNIOSKI

W ramach reformy z 2006 r. przewidywano, że w bardzo szczególnych warunkach unijny rynek cukru może zostać zalany cukrem z krajów LDC. Konieczne było zaistnienie dwóch okoliczności: 1) dużej różnicy między ceną w UE a ceną światową oraz 2) zdolności do zorganizowania złożonego systemu umożliwiającego wywóz lokalnej produkcji z krajów LDC produkujących cukier oraz przywozu podobnej ilości cukru z rynku światowego w celu zaspokojenia swoich potrzeb krajowych.

Po liberalizacji przywozu w 2009 r. bardzo niewiele państw było w stanie z powodzeniem zorganizować taki złożony system handlu. Mimo to w latach gospodarczych 2009/2010-2011/2012 przywóz cukru z tych źródeł osiągnął rekordowe poziomy, choć nie osiągnięto poziomu uruchamiającego środki ochronne.

Oczekuje się, że do końca roku gospodarczego 2014/2015 maksymalny poziom przywozu cukru z państw AKP / krajów LDC będzie w przedziale 2,1 – 2,2 mln ton. Dlatego też bardzo

mało prawdopodobne jest, aby w okresie utrzymania się tego poziomu uruchomione zostały środki ochronne.

ZALĄCZNIK I

PRZYWOZ CUKRU DO UE-27 W POSZCZEGOLNYCH LATACH GOSPODARCZYCH (PAZDZIERNIK-WRZESIEŃ) - POZYCJA CN 1701, W TONACH											
	2001-02	2002/03	2003-04	2004-05	2005-06	Średnia 2001/02 - 2005/06	2007-08	2008-09	2009-10	2010-11	2011-12
AKP i LDC	1 605 650	1 471 504	1 583 673	1 570 403	1 544 446	1 555 135	1 518 806	1 886 113	1 521 920	1 807 498	1 842 447
<i>w tym AKP</i>	1 531 465	1 386 191	1 485 563	1 457 685	1 417 174	1 455 616	1 496 276	1 854 121	1 469 558	1 742 997	1 784 101
<i>LDC w ramach EBA (1)</i>	74 185	85 313	98 110	112 718	127 272	99 520	22 530	31 992	52 362	64 500	58 346
CXL (2)	82 899	82 899	82 899	82 899	82 899	82 899	715 275	770 933	594 749	1 219 176	1 196 580
Balkany	205 559	325 407	91 979	492 334	394 013	301 858	356 268	356 360	340 942	344 124	359 399
Inne miejsca pochodzenia	70 649	86 102	153 752	178 838	201 681	138 204	106 794	134 946	58 484	315 949	152 576
CAŁKOWITY PRZYWÓZ	1 964 757	1 965 912	1 912 303	2 324 474	2 223 039	2 078 097	2 697 142	3 148 352	2 516 096	3 686 747	3 551 002
<i>w tym cukier surowy</i>							2 205 305	2 623 549	1 930 752	2 563 972	2 703 252
<i>cukier biały</i>							491 837	524 803	585 344	1 122 775	847 750

(1) Laos, Kambodża, Nepal, Bangladesz.

(2) Brazylia, Kuba, Australia, Indie (przed 2005 r. Indie były objęte protokołem AKP)

Źródło: baza danych Eurostatu Comext

ZAŁĄCZNIK II

ROZPORZĄDZENIE (WE) nr 828/2009 - CUKIER OBJĘTY PREFERENCYJNYMI UMOWAMI EPA / EBA

POZWOLENIA NA PRZYWÓZ CUKRU I PRODUKTÓW CUKROWNICZYCH

CERTIFICATS D'IMPORTATION POUR LE SUCRE ET LES PRODUITS DU SECTEUR SUCRE

październik 2009 - wrzesień 2010

(w tonach ekwiwalentu cukru białego)

ŁĄCZNE PRZYDZIELONE ILOŚCI W PODZIALE NA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I PAŃSTWA POCHODZENIA

Kwota Nr	pochodzenie	Państwa członkowskie																							ŁĄCZNIE						
		BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI		SK	FI	SE	UK		
09.4221	Bangladesz		2 000						1 040				500																		3 540
	Kambodża																												9 850	9 850	
	Laos																												38 450	38 450	
	Nepal																														
09.4231	Benin																						9 169							9 169	
	Burkina Faso																														
	Dem. Rep. Konga																														
	Etiopia																														
	Madagaskar		26 756																											26 756	
	Malawi	4 447				1 001			17 335		1 347							987				5 674		959	1 189	16 123			49 062		
	Mozambik								11 712													57 236						20 580	89 528		
	Senegal																														
	Sierra Leone																					4 450								4 450	
	Sudan																											20 000	20 000		
	Tanzania																														
	Togo																														
	Zambia								23 051													63 301						6 674	93 026		
09.4242	Wyb. Koś. Słoniowej																												47	47	
09.4243	Suazi		215			43 676			42 250	25	28 800	215						54 300	59 120	66 228								4 282	299 110		
09.4244	Kenia																												410	410	
09.4245	Mauritius	6 042	547	389	80	118 047		1 346	145	145 824	4 702						901	2 340	1 520	25 607	973	62	20	173	43 615			352 332			
	Zimbabwe																				35 330	25 225					8 850		69 405		
09.4246	Fidżi																											100 300	100 300		
09.4247	Barbados																											23 500	23 500		
	Belize																											65 612	65 612		
	Dominikana																											433	433		
	Gujana											44										31 850					106 750	138 644			
	Jamaika																					17 600					59 200		76 800		
	Trynidad i Tobago																														
Łączna ilość całkowita		10 489	29 518	389	80	162 724		2 386	94 493	145 849	35 393	215					901	3 327	55 820	309 338	92 426	62	979	1 361	524 675			1 470 425			

ZAŁĄCZNIK III

ROZPORZĄDZENIE (WE) nr 828/2009 - CUKIER OBJĘTY PREFERENCYJNYMI UMOWAMI EPA / EBA

POZWOLENIA NA PRZYWÓZ CUKRU I PRODUKTÓW CUKROWNICZYCH

CERTIFICATS D'IMPORTATION POUR LE SUCRE ET LES PRODUITS DU SECTEUR SUCRE

październik 2010 - wrzesień 2011

(w tonach ekwiwalentu cukru białego)

ŁĄCZNE PRZYDZIELONE ILOŚCI W PODZIALE NA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I PAŃSTWA POCHODZENIA

Nr	Kwota pochodzenie	Państwa członkowskie																								ŁĄCZNIE					
		BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK		FI	SE	UK		
09.4221	Banladesz																														
	Kambodża																													22 000	
	Laos																													41 380	
	Nepal																														
09.4231	Benin					5 484						3 005																		8 488	
	Burkina Faso																														
	Dem. Rep. Konga																														
	Etiopia																														
	Madagaskar																													690	
	Malawi	9 601				6 107			15 858	212		4 830										417			1 126	2 544	9 312		50 007		
	Mozambik								38 412			43 728										24 293	10 417			9 830			126 680		
	Senegal																														
	Sierra Leone																													1 700	
	Sudan									20 000																				20 000	
	Tanzania																														
	Togo																														
	Uganda								1 039			7 066								485									8 589		
	Zambia	40				30 962			14 781	342		60 564									24 827		12 952				5 112	149 580			
09.4242	Wyb. Koś. Stoniowej																														
09.4243	Suazi					45 796			43 800			72 659									59 160	24 650	5 278				12 586	263 930			
09.4244	Kenia																													14 959	
09.4245	Mauritius	3 192	561	474	99	270 774		1 637	1 910	86 073	3 599	22			1 610	1 594	1 855		21	1 342		108		203	43 614	19 531	418 691				
	Zimbabwe					3 940			34 300		10 103								80 868	10 000								158 742			
09.4246	Fidżi																										136 600	136 600			
09.4247	Barbados																				9 682					11 941		21 623			
	Belize																									72 038		72 038			
	Dominikana																														
	Gujana									6 460																					
	Jamaika																					38 496				130 146		175 102			
	Trynidad i Tobago																					20 786				70 748		91 534			
	Łączna ilość całkowita	12 833	561	474	99	357 580		1 637	155 584	113 087	222 903	22			2 095	1 594	85 842	199 213	39 989	108	1 126	12 577	575 008			1 782 333					

ZAŁĄCZNIK IV

ROZPORZĄDZENIE (WE) nr 828/2009 - CUKIER OBJĘTY PREFERENCYJNYMI UMOWAMI EPA / EBA

POZWOLENIA NA PRZYWÓZ CUKRU I PRODUKTÓW CUKROWNICZYCH
CERTIFICATS D'IMPORTATION POUR LE SUCRE ET LES PRODUITS DU SECTEUR SUCRE

październik 2011 - wrzesień 2012

(w tonach ekwiwalentu cukru białego)

ŁĄCZNE PRZYDZIEŁONE ILOŚCI W PODZIALE NA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I PAŃSTWA POCHODZENIA

Nr	Kwota pochodzenie	Państwa członkowskie																								ŁĄCZNIE						
		BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK		FI	SE	UK			
09.4221	Bangladesz																														15 000	15 000
	Kambodża																													41 530	41 530	
	Laos																															
	Nepal																															
09.4231	Benin																					9 775			4 911						14 686	
	Burkina Faso																															
	Dem. Rep. Konga																															
	Etiopia																															
	Madagaskar					17 359																		8 532						25 891		
	Malawi	8 105	1 017			12 327			28 588	65	16 203								292	15 182		9 793		1 314	1 460		7 567		101 914			
	Mozambik							61 280				113 099								9 852	24 400		19 628					10 006	238 265			
	Senegal																															
	Sierra Leone									1 500																	1 895			3 395		
	Sudan																				20 522		20 388							40 910		
	Tanzania																															
	Togo																															
	Uganda																	399												399		
	Zambia					6 974			29 514		113	35 139								27 405	9 065	12 570					1 653		122 432			
09.4242	Wyb. Koś. Słoniowej																															
09.4243	Suazi					115 658			74 146	975	90 198							1 507	5 805	8 854	48 300							16 242	361 685			
09.4244	Kenia																															
09.4245	Mauritius	8 318	298	664	101	259 151			1 842	1 354	5 204	8 055	66				1 029	1 849	2 852	821	2 182	87		269		41 733		335 875				
	Zimbabwe																		25 328		61 838	24 605					34 000		145 771			
09.4246	Fidzi																												100 978	100 978		
09.4247	Barbados																											21 750		21 750		
	Belize																					16 965					78 423		95 388			
	Dominikana																															
	Gujana																						17 075				97 554		114 629			
	Jamaika					19 397																								99 684		
	Trynidad i Tobago																			19 375	21 576	630										
Łączna ilość całkowita		16 422	20 713	664	101	411 469		1 842	194 883	7 857	301 600	66				47 930	1 849	103 193	149 424	137 467	87	16 652	1 729	466 437		1 880 385						

ZAŁĄCZNIK V

	SPOŻYCIE							
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Kraje LDC nienależące do AKP	1 095 000	1 225 000	1 360 000	1 460 000	1 575 000	1 677 500	1 765 000	1 860 000
AKP ogółem	4 053 966	4 420 869	4 536 894	4 597 828	4 830 907	5 187 183	5 358 832	5 404 366
LDC+AKP łącznie	5 148 966	5 645 869	5 896 894	6 057 828	6 405 907	6 864 683	7 123 832	7 264 366
Źródło: ISO, wartość wyjściowa.								

ZAŁĄCZNIK VI

	PRODUKCJA							
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Kraje LDC nienależące do AKP	265 000	250 000	280 000	310 000	260 000	225 000	275 000	305 000
AKP ogółem	6 119 767	5 928 438	5 926 168	5 748 037	5 650 445	5 859 932	5 677 900	6 154 852
LDC+AKP łącznie	6 384 767	6 178 438	6 206 168	6 058 037	5 910 445	6 084 932	5 952 900	6 459 852
Źródło: ISO, Międzynarodowa Organizacja Cukru (wartość wyjściowa).								

ZAŁĄCZNIK VII

	WYWÓZ							
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Kraje LDC nienależące do AKP	214 960	280 000	220 000	140 000	252 751	463 141	431 476	378 006
AKP ogółem	2 923 344	2 773 966	2 840 530	2 612 995	2 629 260	2 391 984	2 443 570	2 847 671
LDC+AKP łącznie	3 138 304	3 053 966	3 060 530	2 752 995	2 882 011	2 855 125	2 875 046	3 225 677
Źródło: ISO, Międzynarodowa Organizacja Cukru (wartość wyjściowa).								

ZAŁACZNIK VIII

Cena cukru w UE i na rynku światowym

